

ALLAN & BARBARA

PEASE



el e cu minciuna,
ea vorbește-ntruna



CUPRINS

<i>Mulțumiri</i>	5
<i>Introducere</i>	7
1. Cicăleala	21
2. Șapte lucruri pe care le fac bărbații, scoțându-le din sărite pe femei	53
3. De ce plâng femeile	94
4. Sistemul secret de punctare al femeilor	125
5. Soluții pentru cele șapte mistere majore legate de bărbați	143
6. Cealaltă femeie — mama lui	172
7. Misterioasele vorbe ale femeilor	191
8. Testul de senzualitate pentru femei	218
9. De ce i-au ieșit ochii din cap lui Roger Rabbit ..	226
10. Testul de atractivitate pentru bărbați	266
11. Prin ce anume atrag bărbații	273
12. „Hainele astea mă îngrașă?”	294
13. Când vânătorul își atârână arcul în cui — pensionarea	333

1

CICĂLEALA Când cineva pur și simplu nu se lasă



A cicăli (*verb*): a enerva, a nu lăsa pe cineva în pace, a ocări, a hărțui, a se ciondăni, a ține sub papuc, a bate la cap pe cineva, a provoca, a certa, a chinui, a lua pe cineva în vizor, a împuia capul cuiva
Cicălitör (*adj.*): caracteristică a unei persoane (mai ales femeie) care cicălește

Cicăleală este un termen folosit aproape exclusiv de bărbați pentru a descrie femeile.

Majoritatea femeilor neagă faptul că i-ar cicăli pe bărbați. Ele consideră că nu fac decât să le reamintească bărbaților din viața lor lucruri ce trebuie duse la bun

sfârșit: treburi menajere, să-și ia medicamentele, să repara lucrurile stricate și să-și adune lucrurile lăsate împrăștiate. Părerea lor este că cicăleala este constructivă. Ce s-ar face bărbații dacă nu ar exista o femeie în viața lor care să-i convingă cu binișorul să nu bea prea multă bere, să nu mănânce prea multe sandvișuri, iar dacă nu se pot abține, măcar să facă exerciții fizice și să-și facă periodic testele pentru colesterol? Uneori s-ar putea ca cicăleala să le salveze viața.

Dar când persoanele care cicălesc sunt bărbați, lucrurile sunt percepute total diferit de societate. Bărbații nu sunt cicălitori. Ei sunt activi, sunt lideri și, invariabil, își comunică înțelepciunea — le reamintesc cu delicatețe femeilor calea dreaptă ce trebuie urmată, dacă acestea uită cumva pe parcurs. Sigur, ei critică, găsesc cusururi, mormăie și se plâng, dar aceste lucruri sunt întotdeauna spre binele femeii. Repetarea sfaturilor de genul: „Uită-te pe hartă înainte să pleci!, De câte ori să-ți mai spun?” sau „Nu poți să fii mai atentă la cum arăți atunci când vin prietenii mei în vizită?” nu arată decât o admirabilă răbdare din partea lor și, firește, la urma urmelor, cât de mult le pasă.

Și femeile, la rândul lor, cred că cicăleala arată că le pasă lor, dar bărbații sunt rareori de acord. O femeie întotdeauna își va certa partenerul pentru că aruncă prosoapele ude pe pat, că își scoate șosetele și le lasă prin toată casa și că nu-și amintește să ducă gunoiul. Știe că e enervantă, dar crede că singura modalitate de a-l face pe un bărbat să priceapă este să-i repete iar și iar aceleași instrucțiuni, până când, poate, într-o bună zi or să-i intre în cap. Ea simte că are dreptate să se plângă de acele lucruri, și prin urmare, deși știe că este plictisitoare, crede că are o justificare perfectă pentru a continua. Nicio femeie nu va fi considerată pisăloagă de prietenele ei — ele vor considera că bărbatul este leneș sau că e

greu să te înțelegi cu el și vor avea toată compasiunea pentru această soție care are atâtea de îndurat.

„The Man Song” [„Cântecul bărbatului”], un cântec amuzant, scris de Sean Morley și reprodus de mii de ori pe Internet, a fost un succes imediat după lansare. Femeilor le place deoarece arată faptul că cicăleala dă uneori rezultate, adică bărbații înțeleg până la urmă cine e șeful. Bărbaților le place deoarece cântecul spune ceva ce ei probabil că au știut dintotdeauna. Una dintre strofe începe așa:

*Cu cât îți dai seama mai repede cine e șeful aici,
Cu atât mai repede îmi spui ce am de făcut, draga mea...
Pentru că aici eu sunt capul,
Dar asta numai în capul meu...*

Dar de obicei, când o femeie începe să repete ordinele, creierul masculin nu aude decât un lucru: cicăleala. La fel ca picătura chinezească, cicăleala le macină sufletul și se poate transforma treptat într-un resentiment mocnit. Bărbații din toată lumea pun cicăleala pe primul loc într-un top al lucrurilor pe care le detestă. Numai în Statele Unite sunt anual peste 2000 de cazuri în care soții care-șiucid soțiile spun că cicăleala i-a determinat să facă asta. În Hong Kong, un soț care și-a lovit soția în cap cu un ciocan și i-a provocat leziuni craniene a primit o reducere a pedepsei din partea unui judecător care a considerat că a fost împins la violență de cicăleală.

FEMEILE CICĂLESC, IAR BĂRBAȚII MORMĂIE

Femeile cicălesc, bărbații dau instrucțiuni.

După ce a citit *De ce bărbații se uită la meci și femeile se uită în oglindă*, un bărbat care-și spune „Jeremy de sub papuc” ne-a trimis un mesaj:

„Am nevoie de ajutorul vostru. M-am însurat cu re-
gina cicăleii și nu mai suport nici o clipă în plus
să-mi caute nod în papură, să se plângă și să mă hăr-
țuiască. Din clipa în care ajung acasă până în clipa în
care mă duc la culcare, se pornește pe cicăleală și nu
se mai oprește.

Am ajuns până acolo încât singura comunicare din-
tre noi constă în faptul că ea-mi înșiră toate lucrurile
pe care nu le-am făcut în cursul zilei, al săptămânii,
al lunii sau de când ne-am căsătorit.

Lucrurile stau atât de rău, încât am ajuns să-i cer șe-
fului să-mi dea de lucru peste program. Vă închi-
puiți? Mai bine stau la serviciu decât să mă duc aca-
să. Stresul de a fi nevoit să ascult văicărelile ei e atât
de mare, încât în drum spre casă mă apucă durerea
de cap. Nu ar trebui să fie așa — ar trebui să fiu
încântat că plec de la lucru și că merg acasă să o văd
pe ea.

Tatăl meu îmi spunea că toate femeile se plâng și sunt
cicălitoare, dar nu l-am crezut până nu m-am însurat.
Chiar și prietenii îmi spun că soțiile lor îi cicălesc tot
timpul. E adevărat că femeile se nasc cicălitoare?
Ajutați-mă, vă rog.”

Un grup de femei care luau masa într-un restaurant
purtau următoarea conversație despre soții lor:

Femeia blondă: „Știi, soțul meu nu e niciodată mulțu-
mit. Se plânge mereu. Dacă nu vreau să fac sex în
momentul când vrea el, mi se văicărește atât de mult,
încât uneori cedez pur și simplu ca să-l fac să tacă și,
în cazul acesta, bineînțeles că nu mă simt prea bine.
Poate că nu am chef. Dar el mormăie întruna, și atun-
ci e mai simplu să-l las să facă ce vrea decât să-l as-
cult bombănind.”

Femeia brunetă: „Stephen face exact la fel. Întotdeauna găsește cusururi în ceea ce fac. Dacă mă îmbrac frumos ca să mergem să cinăm cu prietenii lui, se plânge că mă aranjez mai mult pentru ei decât pentru el. Apoi continuă cu ideea că poate prietenii lui mi se par mai atractivi decât el. Dacă nu mă îmbrac prea frumos, se plânge că nu-mi pasă destul de el ca să arăt bine. Uneori, mi se pare că oricum aş face, nu-l pot mulțumi.“

A treia femeie: „Aşa că de ce s-or mai plânge bărbații că femeile îi cicălesc?“

Și râd toate la unison.

CICĂLEALA DE-A LUNGUL TIMPULUI

În istorie, întotdeauna femeile au fost descrise ca fiind cicălitoare. În limba engleză, verbul a cicăli [*to nag*] vine de la cuvântul scandinav care înseamnă „a roade, a te lua de ceva“. În cele mai multe dicționare, o persoană cicălitoare este o femeie și nu are echivalent masculin.

Până în secolul XIX, legile britanice, americane și europene îi permiteau unui soț să se plângă magistratului că nevasta îl cicălește sau îl ceartă. Dacă se găsea că acuzația lui este întemeiată, soția putea fi condamnată la „scaunul de scufundare“. „Scaunul de scufundare“ era faimos în Statele Unite și în Marea Britanie, fiind folosit ca pedeapsă pentru vrăjitoare, prostituate, delinvenți minori sau femei certărețe. Vinovata era legată cu curele de un scaun, care era atârnat de un braț mobil și scufundat în cel mai apropiat râu sau lac pentru o perioadă limitată de timp. Numărul de scufundări depindea de gravitatea ofensei sau de numărul de comportamente necuvenite ce avuseseră loc.

El e cu minciuna, ea vorbește-ntruna descrie cercul vicios în care se învârtesc mii de femei și de bărbați, amenințându-se unul pe celălalt cu cicăleala, cu minciunile, cu șantajul emoțional, cu obiceiurile proaste, cu prejudecățile. Leșirea din acest cerc vicios este posibilă numai dacă sunteți în cunoștință de cauză. Mai întâi trebuie să acceptați că în fața dumneavoastră se află un(o) necunoscut(ă), o ființă care poate fi minunată cu condiția să-i citiți cu atenție manualul de utilizare, după care veți fi gata să învățați o nouă limbă, masculină sau feminină, după caz.

Înarmați cu aceste instrumente, cu multă bunăvoință și cu răbdare, recunoscându-vă cu sinceritate în exemplele date, veți fi gata să porniți într-o aventură a cunoașterii plină de adevăruri simple, presărată cu bancuri, cu maxime și mai ales cu soluții clar exprimate și simplu de aplicat.

Folosiți această carte ca pe un simulator al vieții de cuplu și veți înțelege că niciodată nu e prea târziu pentru a trăi fericirea în doi.

ALTE TITLURI DIN
ALLAN & BARBARA
SERIA PEASE

**De ce bărbații se uită la meci
și femeile se uită în oglindă
Cât de compatibili sunteți?**



www.curteaveche.ro